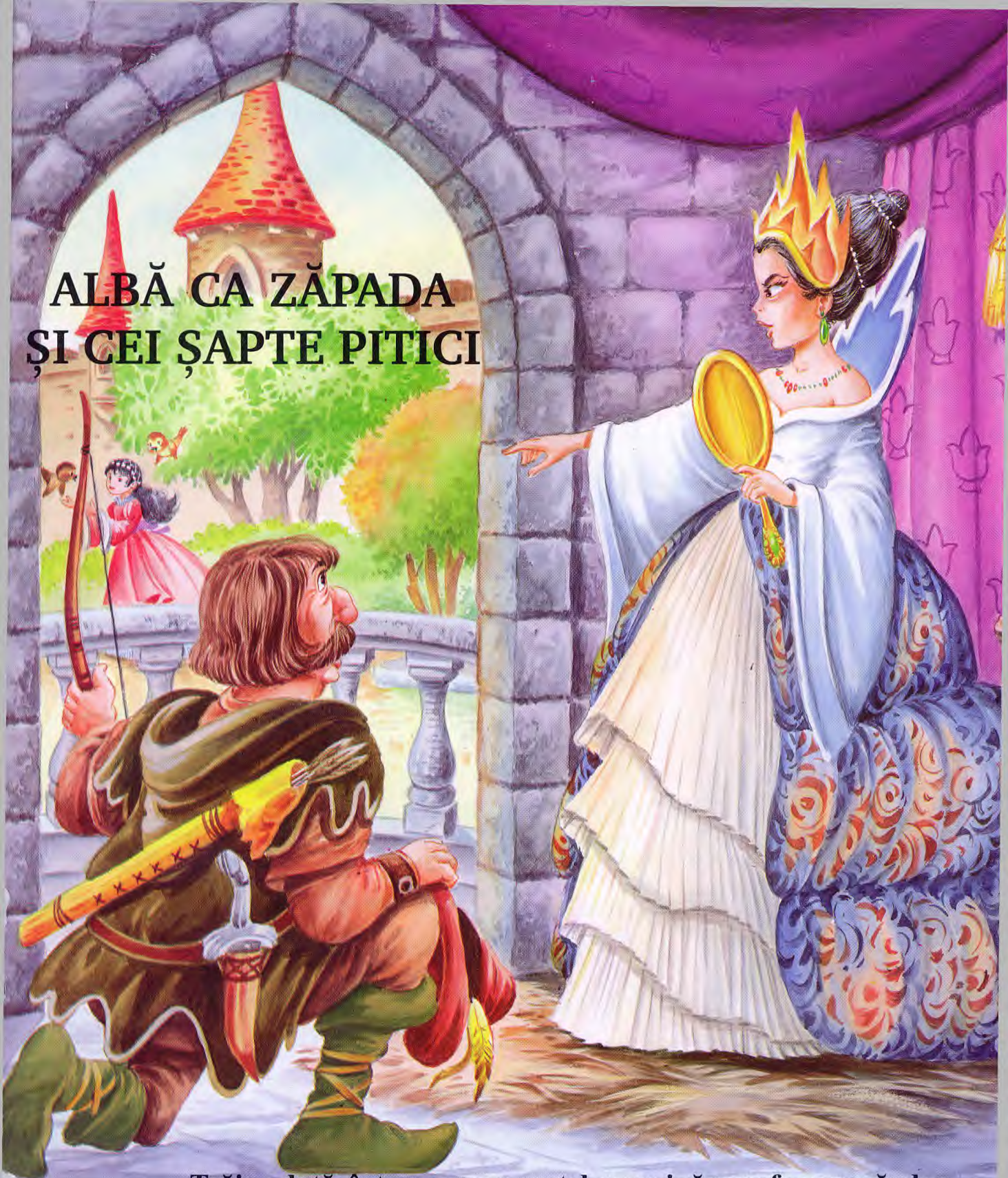

Povesti nemuritoare

ALBĂ CA ZĂPADA ȘI CEI ȘAPTE PITICI

Trăia odată, într-un mare castel, o regină preafrumoasă, dar cu suflet rău. Mereu își întreba oglinda fermecată cine este cea mai frumoasă din țară. Într-o zi oglinda îi răspunse că fiica ei vitregă, Albă ca Zăpada, este cea mai frumoasă din țară! Regina chemă imediat un vânător și îi porunci să o ducă pe Albă ca Zăpada în pădure și să o ucidă.

Vânătorul o invită pe Albă ca Zăpada la o plimbare, dar, odată ajunși în pădure, i-a fost milă să o ucidă pe frumoasa și naiva fată. Îi dezvălui planul pus la cale de mama ei vitregă și, după ce o sfătui să stea departe de castel, plecă, lăsând-o singură în pădure.

Rămasă singură în pădure, Albă ca Zăpada își petrecu toată noaptea plângând de frică și de necaz. Când se iviră zorii, zări într-o poieniță o căsuță mititică.

Fata bătu îndelung la ușă, dar, neprimind nici un răspuns, intră.

Privind în jur, Albă ca Zăpada se gândi că locuitorii acelei căsuțe caraghioase sunt foarte mici și foarte dezordonați. Făcu ordine în casă și apoi pregăti masa.

Simțindu-se foarte obosită, adormi întinzându-se pe trei dintre cele șapte pătuțuri care se aflau la etaj. Căsuța era locuită de șapte pitici. Când aceștia se întoarseră de la lucru, rămăseră foarte surprinși găsind-o pe Albă ca Zăpada în casa lor.

Când se trezi, Albă ca Zăpada le povestește celor șapte pitici trista ei pățanie, iar aceștia, înduioșați, se hotărără s-o găzduiască în casa lor. Albă ca Zăpada le acceptă propunerea cu bucurie.

Fata trăia fericită împreună cu micii ei prieteni; le pregătea mâncarea și făcea curățenie în casă.

Cei șapte pitici se temeau de răzbunarea reginei. În fiecare dimineață, înainte de a pleca la mina de diamante unde lucrau, o sfătuiau pe Albă ca Zăpada să fie foarte atentă.

Dar, într-o zi, regina cea rea află de la oglinda sa că Albă ca Zăpada nu murise și că trăia fericită în pădure, în casa celor șapte pitici. Se hotărî pe loc să se răzbune. Luă înfățișarea unei bătrâne blândă și, ajungând la casa piticilor, îi oferi fetei un măr frumos.

**Albă ca Zăpada, fără să bănuiască nimic, îl primi.
Numai că, vai! Mărul era otrăvit! După ce mușcă din el,
Albă ca Zăpada căzu la pământ ca și cum ar fi fost moartă...
Astfel o găsiră piticii când se întorseseră de la lucru.**

Convinși că fata era moartă, o așezară la umbra unui copac și începură să plângă, uimiți și îndurerați.

În timpul ăsta trecu pe acolo un frumos prinț care îi întrebă de ce plâneau lângă fata frumoasă adormită între flori.

Cei șapte pitici îi povestiră trista întâmplare a Albei ca Zăpada, iar prințul se apropie și, fermecat de frumusețea fetei, o sărută.

În aceeași clipă, Albă ca Zăpada deschise ochii și îi surâse. Prințul o ceru de nevastă, iar fata acceptă fericită. Cei doi tineri porniră spre castelul prințului, însoțiți de chiotele de bucurie și de urările celor șapte pitici.

PETER PAN

Wendy le citea adesea
frăȚiorilor ei despre aventurile
lui Peter Pan, așa că nu se miră
prea mult când, într-o seară,
spiridușul verde apăru lângă
pătuțul ei.

Peter Pan îi convinse, pe ea și pe frățiorii ei,
să pornească împreună în zbor spre Lumea Viselor.

Numai că, în timpul călătoriei,
au fost văzuți de căpitanul piraților,
numit Cârlig, dușmanul de moarte
al lui Peter Pan. Cârlig, aflat pe
corabia piraților, începu să tragă
cu tunul asupra lor.

Wendy și frățiorii ei se adăpostiră pe o insulă. Aici, însă, au fost prinși de indieni și ținuți prizonieri alături de Băiețelii Rătăciți, prietenii lui Peter Pan.

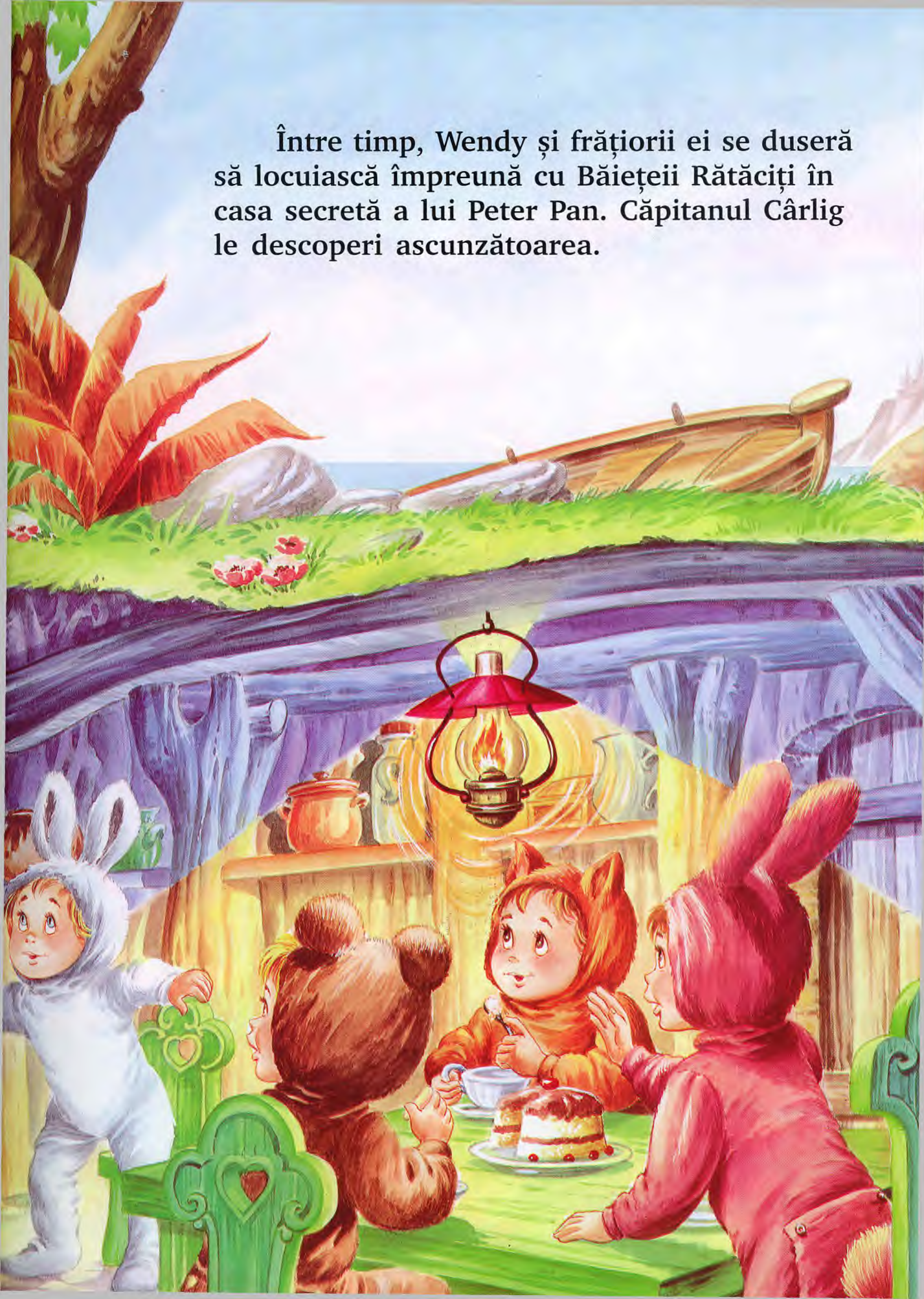

Ca să obțină eliberarea prietenilor lui, Peter Pan o salvă pe prințesa Lili, fiica mării căpetenii a indienilor, care era prizoniera căpitanului Cârlig.

Între timp, Wendy și frățiorii ei se duseră să locuiască împreună cu Băiețelii Rătăciți în casa secretă a lui Peter Pan. Căpitanul Cârlig le descoperi ascunzătoarea.

Ca să se răzbune pe Peter Pan,
Cârlig o răpi pe Wendy și o duse
pe corabia lui.

Voia să o arunce în mare.

Dar Peter Pan și prietenii lui au eliberat-o,
iar căpitanul Cărlig împreună cu banda lui
au sfârșit mâncați de rechini.

Corabia piraților își luă zborul și Peter Pan îi duse pe cei trei copii la părinții lor.

După ce își luă rămas bun, plecă în căutarea unei noi aventuri.

IEPURELE ȘI ȚESTOASA

„Dă-te la o parte animal zăpăcit! – a strigat cu aroganță iepurele broaștei țestoase – nu-mi încurca cursa!”

„Îți bați mereu joc de mine! – s-a plâns broasca țestoasă – m-am săturat de tine!”

„Bine – a spus iepurele – eu propun ca noi doi să ne întrecem; și dacă tu vei câștiga eu voi înceta să te mai deranjez.”

Broasca țestoasă a acceptat provocarea și toate animalele s-au pregătit să asiste la întrecere.

La semnalul bursucului iepurele a pornit ca o rachetă lăsând-o în urmă pe broasca țestoasă care, totuși nu s-a descurajat.

„Ce prostuță este broasca țestoasă! – și-a repetat iepurele – cum poate crede că va câștiga această întrecere?”

Și s-a hotărât să se odihnească puțin la umbra unui copac. „Voi aștepta să treacă broasca țestoasă”, s-a gândit el „ca să râd puțin de ea”.

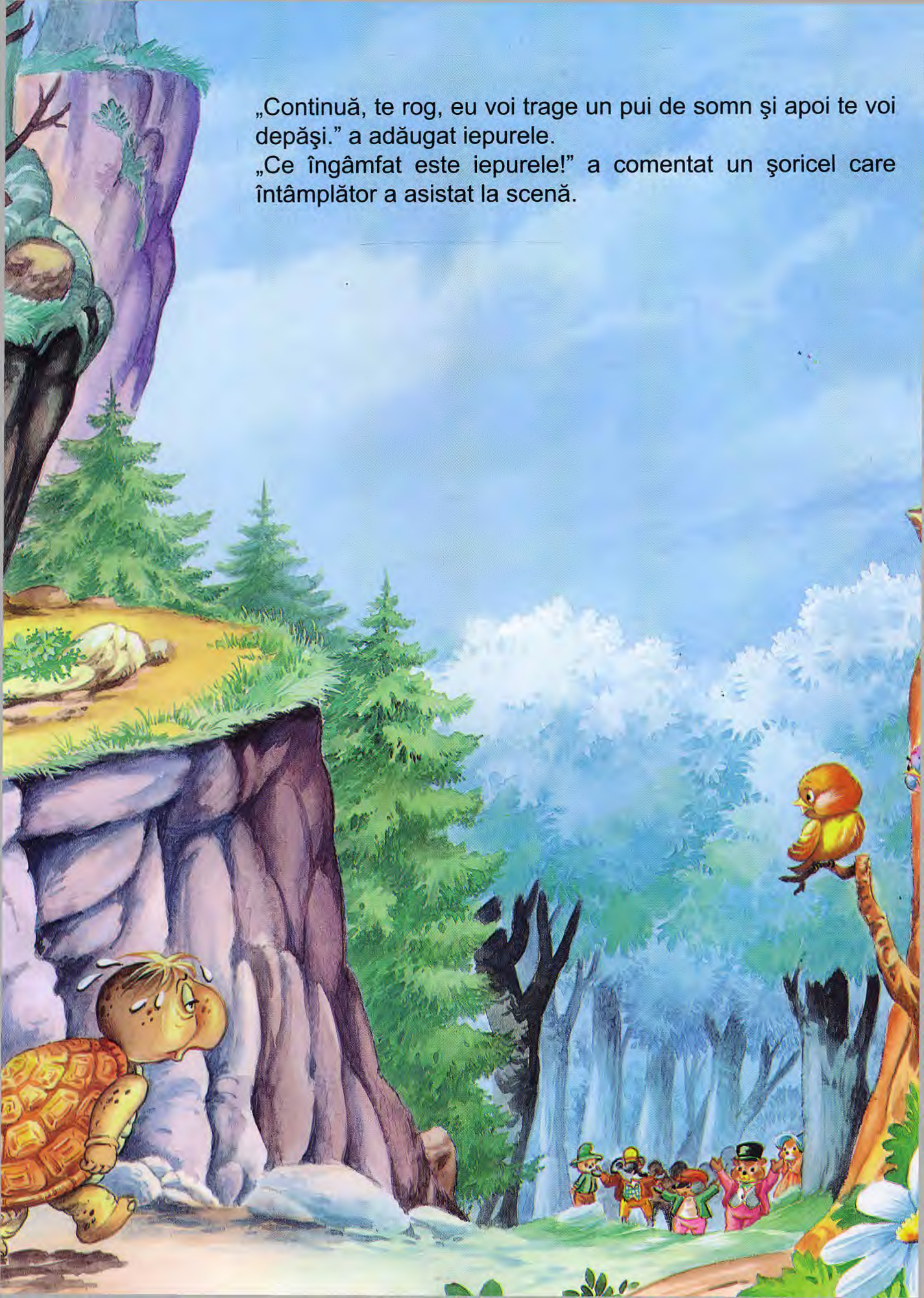
Și când a văzut-o că trece iepurele a început să râdă de ea: „Cum merge broscuțo? Ești obosită, nu-i așa? Dar ce transpirată ești!” Dar broasca țestoasă nu i-a răspuns și și-a continuat marșul său ca și cum nu ar fi auzit nimic.

„Continuă, te rog, eu voi trage un pui de somn și apoi te voi depăși.” a adăugat iepurele.

„Ce îngâmfat este iepurele!” a comentat un șoricel care întâmplător a asistat la scenă.

Iepurele a dormit însă mai mult decât s-a așteptat și broasca țestoasă a ajuns prima la linia de sosire. Când iepurele s-a trezit, a avut o surpriză foarte neplăcută. A aflat că a pierdut întrecerea și că toate animalele râdeau de el.

Animalele pădurii au organizat o petrecere frumoasă în cinstea broaștei țestoase. A fost invitat și iepurele, însă el a preferat să nu participe.

9 786068 336183

9 786069 315347